

diff -u: Rendszermag-fejlesztési hírek

Jó hír azoknak, akik arra vártak, hogy megjavítsák a rendszermagban az LVM1-et. Fél évig tartó működésképtelen állapot és karbantartásihiány után végre eltávolításra került. *Joe Thornber* adta közre azt a javítófájlt, amely ténylegesen kiveszi a rendszermagból. Úgy tűnik, mintha ez is a „szedjük rendbe magunkat a 2.6-os változat előtt” mozgalom jegyében történt volna. A levelezőlistán szóba került, hogy az LVM1-et az LVM2, a Device Mapper (DM), esetleg az EVMS váltaná fel, de egyik sem aratott osztatlan sikert. A DM-ből sok szolgáltatás hiányzik, míg az EVMS túl sokkal rendelkezik. Még az is felvetődött, hogy – ahelyett, hogy kivennék – meg kellene próbálni az LVM1 javításával, de legalábbis keresni kellene egy a helyettesítésére alkalmas programot. A jelenlegi állás szerint az EVMS az elsődleges jelölt a 2.6-os változat számára, de ezt még túl korai lenne kijelenteni.

A rendszermagfejlesztők ottawai találkozásán (Ottawa Kernel Summit) egyetértettek abban, hogy a driverFS nevét megváltoztatják. Mindössze az a gond, hogy senki nem tudja, mi lesz az új név. *Patrick Mochel* a „kfs” mellett kardoskodik, mások viszont azt mondják, hogy túl sok egybetűs és fs típusú név létezik már most is. *H. Peter Anvin* a „kernelfs” vagy egyszerűen „kernfs” nevet javasolta. Pillanatnyilag annyit lehet biztosan tudni, hogy a név változni fog. Bevették a Japánban igen népszerű NEC PC-9800-as kiépítés támogatását, amely nagyjából egyenértékű a nyugati világban elterjedt Intel alapú PC-vel. Habár lehetett rajta futtatni az MS-DOS és a Microsoft Windows megfelelő változatát, sohasem volt teljesen IBM-megfelelő. Miután ez a processzor uralja a japán PC-piac 40–50 százalékát, a javítófájlok segítségével a Linux rengeteg olyan ember számára elérhetővé válik, aki korábban nem juthatott hozzá. A *Jeff Dike* által írt User-Mode Linux most már rendelkezik SMP-támogatással. Eddig akárhány processzor volt a rendszerben, az UML-folyamatok teljes mértékben egyprocesszorosak voltak. Ez egyebek között azt jelentette, hogy az SMP-programok és különösen magának a rendszermagnak a próbafuttatása nem vezetett messzire. Ezzel az új programmal azonban lehetővé válik az olyan alkalmazások gyorsabb kipróbálása, amelyek egyébként sok hoszszadalmas újraindítást tennének szükségessé, esetleg a fájlrendszer épségét is veszélyeztetve.

Az `ioctl` felület elavulttá vált. Az új illesztőprogramoknak fájlrendszer alapú csatlakozást kell létrehozniuk a `libfs`-sel, ami újonnan került be a 2.5-ös fába. Az I/O-vezérlő függvényeket évenként át ostromozták, amiért nem tarthatók karban, leírás nélküliek és egyre kuszább csoportot alkotnak, ám hiába – nem lehetett őket megkerülni. Ettől fogva a Linux-fejlesztők egy értelmes felületet használhatnak, amely nem okoz több kárt annál, mint amennyi hasznot hajt.

2002. október 31-én befagyasztották a rendszermag bővítését. Még túl korai lenne arról nyilatkozni, hogy ennek eredményeképpen viszonylag rövid idő alatt eljutunk-e a 2.6-os változathoz, vagy ismét gyors fejlesztések beláthatatlan sorozata kezdődik. *Linus Torvalds* és sokan mások már jó ideje azért küzdenek, hogy a rendszermagújítást viszonylag rövid időkeretek közé szorítsák, de a megbízható változatok között eltelt idő még mindig években mérhető. Ha a 2.6-os változat 2003 áprilisa előtt megjelenik, az nagy előrelépés lesz a fejlesztési folyamat fejlődése terén.

Zack Brown

Linux Journal 2003. február, 103. szám

Új hozzáférési pont

A WiFi (802.11 vezeték nélküli ethernet) hozzáférési pontok (access point, AP, a hálózatra kapcsolódni képes eszköz) már jelen vannak egy ideje, a többségük azonban igen korlátozott programozási lehetőséget biztosít, különösen ahhoz, hogy az egyediesítésükre üzletet lehessen alapozni. A lapkakészletgyártással foglalkozó Intersil (☞ <http://www.intersil.com>) gondjaiba vette ezt a hiányosságot, és PRISM AP néven bemutatta új, saját tervezésű, fejlesztési mintarendszerét. Értékesíthetőségének a titka az operációs rendszere, ami beágyazott Linux. A PRISM AP-hoz teljes linuxos fejlesztőkörnyezet tartozik, amelyen többek között webkiszolgáló, DHCP-kiszolgáló, DHCP-ügyfél és SNMP-kiszolgáló futtatható. Miután az operációs rendszer Linux, az egyes elemeket a saját igényeidnek megfelelően testreszabhatod, illetve tetszőleges terméket fejleszthetsz. A kódot flashmemóriába égetheted, és azután mindenféle engedélyeztetési költség nélkül eladhatod.

Más szavakkal: nehéz elképzelni bármi mást, ami ugyanilyen mértékben programozható és értékesíthető volna, vagy lényegesen eltérő módon nyújtaná ugyanezt.

Doc Searls

Linux Journal 2003. február, 103. szám

Ők mondták

Szükséges a 64-bites támogatás, szükség van terabájtos fájlrendszerekre. Az IBM azt állítja, hogy a Nyílt Forrás Közösség ezt meg fogja oldani. Én másképp gondolom. Azt valakinek meg is kell építenie. (*Jonathan Schwartz, Sun Microsystems*)

A HP azt hirdeti, hogy a HP-UX képes lesz Linux-alkalmazások futtatására, a Sun a Solarisról állítja ugyanezt. A független programgyártók pedig ezt fogják kérdezni maguktól: „Miért kellene azzal bajlódnom, hogy különböző Unix-változatokra fejlesztsek programokat, amikor elég, ha Linuxra fejlesztek, és az szinte minden Unix-környezetben futni fog?” (*Dan Kusnetsky*)

Középkategória? Az valami olyan lehet, ami a hasznos és az érthető között helyezkedik el. (*David Sifry*)

Linux Journal 2003. február, 103. szám